

Κυβερνητικές εκπαιδευτικές προκλήσεις

Δρ Μάνος Δανέζης
Επίκουρος Καθηγητής
Πανεπιστημίου Αθηνών
Μέλος της Δ/Ε της ΠΟΣΔΕΠ

Ενα από τα πλέον ακανθώδη θέματα της ελληνικής εκπαιδευτικής πραγματικότητας είναι και το πρόβλημα της πανεπιστημιακής εκπαίδευσης. Με βάση αυτή την διαπίστωση, το Έθνος μας θα πρέπει ξεκάθαρα να απαντήσει σε μια σειρά από κρίσιμα και θεμελιακά ερωτήματα.

1. Τι ζητάμε από τα ΑΕΙ; Ποιο ρόλο τους ζητάμε να παίξουν στη δόμηση της Ελλάδας του μέλλοντος;
2. Το πανεπιστήμιο πρέπει να παράγει τεχνοκράτες ή να καλλιεργεί την ευρύτερη σκέψη;
3. Ποια πρέπει να είναι η σχέση μεταξύ γνώσης και επαγγελματικής αποκατάστασης;
4. Η γνώση αποτελεί κοινωνικό αγαθό ή καταναλωτικό προϊόν που υπόκειται στους νόμους της προσφοράς και της ζήτησης;

Είναι φανερό ότι τα προηγούμενα ερωτήματα είναι βαθιά πολιτικά και μόνη να δώσει απάντηση είναι η πολιτική κοινωνία.

Μέσα σε αυτήν την «βαριά» εκπαιδευτική ατμόσφαιρα, μετά την λαίλαπα «Αρσένη», με ανοικτά μια σειρά από πανεπιστημιακά μέτωπα που αφορούν, την δομή του Ελληνικού Πανεπιστημίου, την έρευνα, την οικονομική και διοικητική αυτονομία των ΑΕΙ, το μισθολογικό και συνταξιοδοτικό ζήτημα, τις εξελίξεις του προσωπικού διεξήχθη το πέμπτο τακτικό συνέδριο της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Συλλόγων Διδακτικού και Επιστημονικού Προσωπικού των Πανεπιστημίων όλης της Ελλάδας (ΠΟΣΔΕΠ). Για τρεις ημέρες, στα πλαίσια του συνεδρίου, περισσότεροι από 100 εκλεγμένοι πανεπιστημιακοί δάσκαλοι-σύνεδροι, από όλα τα πανεπιστήμια της Ελλάδας συζήτησαν με υψηλό αίσθημα ευθύνης, ρεαλισμό αλλά και οξυδέρκεια το σύνολο των πανεπιστημιακών προβλημάτων.

Προσκεκλημένοι στην κορυφαία αυτή στιγμή, του δευτεροβάθμιου Συνδικαλιστικού αυτού οργάνου, του Πανεπιστημιακού, αλλά και Επιστημονικού Κινήματος, ο Υπουργός Παιδείας, αρμόδιοι υπηρεσιακοί και πολιτικοί παράγοντες και όλα τα Ελληνικά κόμματα δια των εκπροσώπων τους. Στόχος αυτής της πρόσκλησης ήταν η καταρχήν ανταλλαγή απόψεων και η υπεύθυνη αλληλοενημέρωση τόσο για τις κυβερνητικές, όσο και για τις συνδικαλιστικές προθέσεις, των εμπλεκομένων στο πρόβλημα αυτό φορέων.

Πόσοι από αυτούς συμμετείχαν στον γόνιμο αυτό διάλογο; Κανένας, εκτός των εκπροσώπων του ΚΚΕ και του Συνασπισμού. Το Υπουργείο Παιδείας, καθώς και η αξιωματική αντιπολίτευση έλαμψαν δια της απουσίας τους στέλνοντας το μήνυμα ότι σνομπάρουν τους πανεπιστημιακούς δασκάλους, αρνούνται τον διάλογο, την ανταλλαγή απόψεων και την υπεύθυνη ενημέρωση.

Μετά από αυτό δεν ήταν περίεργη, αλλά αναμενόμενη, η σαφής και κατηγορηματική εντολή που δόθηκε από το συνέδριο στην νέα διοίκηση της ΠΟΣΔΕΠ να προετοιμάσει τον κλάδο για **μακρόχρονη απεργιακή κινητοποίηση**.

Αυτό όμως που θα πρέπει να τονιστεί είναι ότι, σε αυτή την περίπτωση, όταν η απεργιακή θύελλα θα έχει ξεσπάσει, το Υπουργείο Παιδείας, αλλά και παράγοντες της αξιωματικής αντιπολίτευσης, καλό είναι να μην διανοηθούν να δυσφημίσουν τους πανεπιστημιακούς δασκάλους, διηγούμενοι στα κανάλια και τις εφημερίδες μύθους περί αδιαλλαξίας, συντεχνιακής και οικονομίστικης λογικής αλλά και κατευθυνόμενη διάθεση κομματικής αντιπαράθεσης των πανεπιστημιακών, με την κυβέρνηση.

Για την ιστορία αναφέρουμε ότι στις αρχαιρεσίες που ακολούθησαν τις εργασίες του συνεδρίου την πλειοψηφία του Δ/Σ κέρδισαν, βαθιά πολιτικοποιημένοι, αλλά ακομμάτιστοι συνδυασμοί, αποτελούμενοι από πανεπιστημιακούς της Φυσικομαθηματικής και της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών. Στις εκλογικές διαδικασίες συμμετείχαν όπως ήταν αναμενόμενο συνδυασμοί και από κομματικούς χώρους.

Οι προκλήσεις όμως της κυβέρνησης απέναντι στους πανεπιστημιακούς δασκάλους συνεχίζονται και μετά το συνέδριο και την εκλογή των νέων συνδικαλιστικών οργάνων της πανεπιστημιακής κοινότητας.

Η κυβέρνηση συγκάλεσε την Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής, με θέματα πανεπιστημιακού ενδιαφέροντος, αρνούμενη μέχρι σήμερα (12/12/2000) να καλέσει τα εκλεγμένα συνδικαλιστικά όργανα της πανεπιστημιακής κοινότητας.

Στην σύσκεψη αυτή όμως έχουν προσκληθεί οι εκπρόσωποι της Μέσης και Δημοτικής εκπαίδευσης, και οι πρυτάνεις των πανεπιστημίων.

Η απαράδεκτη και αντιδημοκρατική δικαιολογία του Υπουργείου Παιδείας, για την μη πρόσκληση του συνδικαλιστικού οργάνου των πανεπιστημιακών είναι ότι οι πανεπιστημιακοί δάσκαλοι εκπροσωπούνται από τους πρυτάνεις.

Αρνούνται δηλαδή ότι θεωρούν αυτονόητο για όλους τους άλλους κλάδους εργαζομένων. Οτι δηλαδή οι εργαζόμενοι εκπροσωπούνται μέσω των συνδικαλιστικών τους οργάνων, όπως οι δάσκαλοι μέσης και Δημοτικής εκπαίδευσης, και όχι από τα θεσμοθετηθέντα από το κράτος διοικητικά όργανα.

Δηλαδή με λίγα λόγια η κυβέρνηση μέσω του Υπουργείου Παιδείας καταργεί τον Συνδικαλισμό στα Πανεπιστήμια.

Πως θα αντιδράσουν τα Ελληνικά κόμματα, τα εργατικά και εκπαιδευτικά συνδικάτα, τα ελληνικά ΜΜΕ σε αυτήν την βαθιά αντιδημοκρατική πρόκληση; Θα σιωπήσουν στο όνομα της παγκοσμιοποίησης, του φιλελευθερισμού, και της εμπορευματοποίησης της Εθνικής μας Παιδείας.

Η Ελληνική κοινωνία θα αντιληφθεί, επιτέλους ότι το Υπουργείο Παιδείας, και σε προέκταση η κυβέρνηση, προκαλούν έντεχνα τα δημοκρατικά αισθήματα των πανεπιστημιακών δασκάλων, προκειμένου να προκαλέσουν μια τεχνητή απεργιακή όξυνση;

Τέτοιου είδους εξελίξεις, δίνουν κατά καιρούς το δικαίωμα σε κάθε λογής κυβερνητικά επιτελεία, να θεσμοθετούν αντιδημοκρατικά και σε βάρος του Ελληνικού Εκπαιδευτικού μέλλοντος, στο όνομα, δήθεν, της Πανεπιστημιακής «νομιμότητας» και του «καλού» των σπουδαστών.

Η ορθότητα μιας σειράς μέτρων του Υπουργείου Παιδείας, δεν δίνει το δικαίωμα στους κρατικοδίαιτους μανδρινούς να επεξεργάζονται την διάλυση των δημοκρατικών και συνδικαλιστικών θεσμών.

Σημείωση: *Ακόμα και αν στις επόμενες μέρες οι αντιδημοκρατικές επιλογές ανατραπούν, οι αντιδημοκρατικές προθέσεις, και οι εμπνευστές τους, θα πρέπει να απομονωθούν και να καταδικαστούν.*

Ετσι δεν είναι κύριε πρόεδρε της κυβέρνησης; Αξιότιμοι αρχηγοί των ελληνικών κομμάτων; Κύριε Υπουργέ της Παιδείας; Κύριοι πρόεδροι των συνδικαλιστικών οργανώσεων; Κύριοι εκπρόσωποι των ΜΜΕ;